

РЕШЕНИЕ

№ 6389

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6515** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 63, пр. 2 от ЗАНН](#), във връзка с [чл. 208 и следващите от АПК](#).

Делото е образувано по жалба от Комисия за защита на потребителите, чрез адв. П. К., срещу решение /без номер/ от 10.05.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 12008/2019 г. по описа на Софийски районен съд - Наказателно отделение, 20-и състав, с което е отменено наказателно постановление № К-039933/30.04.2017 г. издадено от член на Комисията за защита на потребителите.

С посоченото НП на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], са наложени 4 бр. административни наказания "имуществена санкция", както следва: в размер на 500 лева на основание [чл. 204 от Закона за защита на потребителите](#) /3./, за неизпълнение на законово задължение по чл. 47, ал. 1, т. 8, предл. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, в размер на 500 лева на основание [чл. 204 от Закона за защита на потребителите](#) /3./, за неизпълнение на законово задължение по чл. 47, ал. 1, т. 12 от ЗЗП; в размер на 500 лева, на основание чл. 225в от ЗЗП, за неизпълнение на законово задължение по чл. 181н, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗЗП и в размер на 500 лева, на основание чл. 225в от ЗЗП, за неизпълнение на законово задължение по чл. 181н, ал. 4 от ЗЗП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на

материалния закон и е необосновано. Счита, че в АУАН и НП изчерпателно са описани нарушенията, както и деянията и законовите разпоредби, които са нарушени и датата на нарушението е изписана неправилно в НП, поради техническа грешка. АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити в съответствие с чл. 42 и чл. 57 от [ЗАНН](#). Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. В проведеното по делото открито заседание, чрез адвокат К. поддържа жалбата.

Ответникът се представлява от адв. Д..

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен съд София - град, 4-и касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. Възприета е следната фактическа обстановка.

Във връзка с получена жалба в КЗП, е била извършена проверка на интернет-сайт, поддържан от [фирма], [населено място]. Било е констатирано, че дружеството предоставяло възможност за закупуване он-лайн стоки, и в този смисъл чрез сайта дружеството, като търговец, сключвало с потребителите договори от разстояние, по смисъла на чл. 45 от ЗЗП. Дружеството е допуснало 4 бр. нарушения, изразяващи се в: непредоставяне по разбираем начин на потребителя на: стандартен формуляр за упражняване право на отказ; напомняне за наличието на законова гаранция; информация относно органите за алтерн. решаване на спорове и непоставяне на ел. връзка към платформата за онлайн решаване на спорове.

От прегледа на интернет-сайта на [фирма], длъжностните лица при КЗП приемат, че дружеството не е предоставило предварително на клиентите си информация, така както е било записано в закона, поради което, същото не е изпълнило законово задължение по чл. чл. 47, ал. 1, т. 8, предл. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, / законово задължение по чл. 47, ал. 1, т. 12 от ЗЗП; законово задължение по чл. 181н, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗЗП и законово задължение по чл. 181н, ал. 4 от ЗЗП.

На 11.03.2019 г., в присъствие на представител на дружеството е съставен АУАН.. АУАН бил предявен за запознаване на управителя на дружеството който го подписал. Възражения са били депозираны впоследствие. Същите не са били обсъдени от административно-наказващия орган.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че за нарушенията, квалифицирани като такива по чл. 47, ал. 1 - т. 8 и т. 12 от ЗЗП, посоченото в НП основание за налагане на административно наказание - имуществена санкция за всяко от тях трите, е чл. 204 от ЗЗП, който обаче регламентира, че "За неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на потребител по чл. 47, ал. 1 - 3, 5 - 7, чл. 48 и 49 на физическите лица се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай", от което е

видно, че т. 8 и т. 12 не са включени в нормата на чл. 204 от ЗЗП, поради което и остава неясно на какво основание административно-наказващият орган е наложил наказание и административно-наказващият орган, в нарушение на [чл. 52, ал. 4 от ЗАНН](#), дори не е счел за нужно да отрази в НП, че срещу АУАН е постъпило възражение, като не е изпълнил задълженията си да вземе мотивирано становище по него. Приема също така, че датата на извършване на нарушенията е неправилно посочена в НП като 14.02.2108 г. вместо 14.02.2019 г.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Касационната жалба е подадена в срок, съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства, но направените изводи не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция. На първо място следва да се отбележи, че проверката е извършена по жалба на лице, клиент на дружеството и е осъществена в КЗП, от компютърно устройството, чрез което е била проверена информация публикувана на интернет-сайта на дружеството на дата 14.02.2019 г, посочено и в НП и в АУАН. Участието на сочения за нарушител на административно-наказателното производство се осъществява, в гарантираната му възможност да подаде възражение срещу АУАН и да посочи доказателства. Най-солидната гаранция за спазване на правата му ще бъде съдебната проверка на издаденото НП, по време, на която съдът ще провери в цялост законосъобразността на издаденото НП. Изложеното важи и по отношение на направения извод на липса на обсъждане на възражението срещу АУАН. Н., административно-наказващият орган е длъжен да обсъди възражението. Липсата на такова обсъждане представлява нарушение на административно-производствените правила, което според настоящият съдебен състав не е съществено, защото съдът при проверката на законосъобразността на НП ще вземе предвид и възраженията, направени срещу АУАН от страна на сочения за нарушител.

Настоящият съдебен състав споделя извода на съда, изложен в оспореното решение, че събраните по административно-наказателната преписка доказателства подкрепят направените изводи за неизпълнение на законови задължения. Налице са разпечатки от интернет-страницата, поддържана от дружество, видно от които дружеството не е предоставило изложената по-горе предварителна информация относно.

По отношение на направения извод за липса на законово основание за налагане на процесните наказания по т.т. 1 и 2, съдът намира, че СРС е съобразил, че чл. 204 от ЗЗП, която предвижда налагане на административни наказания за нарушение, съответно неизпълнение на законови задължения за предоставяне на информация на потребител по чл. 47, ал. 1 - 3, 5 - 7, чл. 48 и 49. Санкциите в разглеждания казус са наложени именно за неизпълнение на законови задължения по чл. 47, ал. 1 т. 8 и т. 12 от ЗЗП., т.е. налице е законово основание за издаване на оспореното НП. Във въззивното решение неправилно се тълкува правната норма, която сочи единствено

нарушени алинеи, а не точки от ал. 1.

На последно място, датата на извършване на нарушенията действително неправилно се сочи 14.02.2018 г., което представлява техн. грешка. Това нарушение на адм. – проц. правила не следва да се счита за съществено, понеже и в АУАН и в НП се сочат дати на установяване на нарушението при проверка в сайта на друж. именно на дата 14.02.2019 г, което сочи на извършване на нарушенията именно на тази дата, което не би могло да заблуди нарушителя относно датата на извършването им, респ. да ограничи правото му на защита в степен да не може да разбере в нарушения на кои именно дати е обвинен.

Предвид на гореизложеното, съдът намира, че оспореното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и следва да отменено, като по същество се потвърди оспореното НП, предвид правилното установяване на фактическата обстановка от въззивния съд. Въпреки изхода на спора, от касатора не се прави искане за присъждане на разноски и съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Предвид гореизложеното и на основание [чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК](#), Административен съд София - град, 4-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 10.05.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 12008/2019 г. по описа на Софийски районен съд - Наказателно отделение, 20-и състав и вместо същото

ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № К-039933/30.04.2017 г. издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], са наложени 4 бр. административни наказания "имуществена санкция", както следва: в размер на 500 лева на основание [чл. 204 от Закона за защита на потребителите](#) /З./, за неизпълнение на законово задължение по чл. 47, ал. 1, т. 8, предл. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, в размер на 500 лева на основание [чл. 204 от Закона за защита на потребителите](#) /З./, за неизпълнение на законово задължение по чл. 47, ал. 1, т. 12 от ЗЗП; в размер на 500 лева, на основание чл. 225в от ЗЗП, за неизпълнение на законово задължение по чл. 181н, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗЗП и в размер на 500 лева, на основание чл. 225в от ЗЗП, за неизпълнение на законово задължение по чл. 181н, ал. 4 от ЗЗП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.